

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

25-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (hierna klager) jegens (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. M.G.H. van Kessel-de Valk (lid) en mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk-van Wijngaarden (lid)
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. H.C.B. van der Meer

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 24 maart 2025 diende klager via de e-mail een klachtschrift met vijf bijlagen in met een klacht over het handelen van verweerster. Klager deelde desgevraagd bij e-mail van 28 maart 2025 mee dat de klacht niet was ingediend bij een andere tuchtrechtelijke instantie.

Het College besloot op 9 april 2025 dat de klacht ontvankelijk was en in behandeling werd genomen.

Bij brief van 15 april 2025 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Op 25 mei 2025 ontving het College het verweerschrift gedateerd 24 mei 2025 met 1 bijlage via de e-mail.

Het College besloot om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij brief van 1 juli 2025.

Op 10 juli 2025 ontving het College van klager een aanvullende bijlage bij zijn klacht, die in afschrift aan verweerster is verzonden.

De hoorzitting vond plaats op 18 september 2025 via Microsoft Teams. Klager en verweerster waren hierbij aanwezig. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

2.1. Klager en zijn partner zijn pleegouder van jongere X. X is sinds 3 maart 2025 woonachtig in het gezin van klager en zijn partner.

Daarvoor waren klager en zijn partner sinds de zomer van 2019 logeerouders voor X.

X woonde van augustus 2018 tot 3 maart 2025 bij gezinshuisouders Y, sinds december 2019 in Gezinshuis Y, het (zelfstandig) gezinshuis van gezinshuisouders Y. X logeerde in die jaren bij klager en zijn partner in de logeerweekenden van het gezinshuis eens per vier weken en delen van vakanties.

2.2. Verweerster is orthopedagoog en werkt als zelfstandige in een praktijk voor orthopedagogiek en kinder- en jeugdpsychologie. Verweerster is sinds december 2019 op verzoek van de gezinshuisouders als orthopedagoog verbonden aan gezinshuis Y om de gezinshuisouders te ondersteunen.

2.3. Gezinshuis Y is in december 2019 gestart als zelfstandig gezinshuis. Voordien was de moeder van het gezinshuis werkneemster van jeugdzorgzorginstelling Z. Klager was voorheen directeur van Z.

2.4. X woonde tot 4-jarige leeftijd bij zijn moeder waarna hij met een OTS uit huis is geplaatst. Hij verbleef in meerdere pleegezinnen en een instelling tot hij in 2018 geplaatst werd in een gezinshuis van jeugdzorginstelling Z, waar pleegmoeder Y destijds werkzaam was. In 2019 is door de rechter het ouderlijk gezag beëindigd. Q (hierna: de voogd) is belast met de voogdij. Begin januari 2020 is het gehele gezinshuis, waar naast X nog vijf minderjarige kinderen woonden, verhuisd naar een nieuwe woonplaats.

Volgens onderzoek in 2019 was bij X sprake van forse hechtingsproblematiek, chronische PTSS en een chronische disbalans tussen risicofactoren en beschermende factoren in verband waarmee diverse behandeltrajecten plaatsvonden.

2.5. In september 2022 nam de voogd een perspectiefbesluit, waarin werd besloten dat het in belang van X was om verder op te groeien bij de pleegouders van gezinshuis Y. Een verzoek van klager en zijn partner om X in het kader van een pleeggezinplaatsing naar hen over te plaatsen werd niet gehonoreerd.

In december 2024 heeft de gezinsvoogd het perspectiefbesluit herzien en werd besloten dat X vanuit gezinshuis Y werd overgeplaatst naar klager en zijn partner in het kader van een pleeggezinplaatsing.

3. Het standpunt van klagerster

3.1. De klacht houdt, zakelijk weergegeven, het volgende in:

klachtonderdeel 1:

X is in de periode dat hij in gezinshuis Y woonde sociaal en emotioneel verwaarloosd op een wijze die grenst aan kindermishandeling. Er was sprake van twijfelachtige pedagogische interventies en het pedagogisch klimaat was ontoereikend en onvoorspelbaar. Het pedagogisch klimaat was niet gericht op groei, maar op straffen, beperken en stigmatiseren. X werd gestigmatiseerd als 'probleemjongere'. Verweerster is hier als inhoudelijk eindverantwoordelijke in gezinshuis Y verantwoordelijk voor. Ter illustratie voert klager een aantal situaties aan, waaronder:

- a. X is als 11-jarige als straf gedurende drie dagen op zijn slaapkamer gehouden;
- b. X moest als 12-jarige als straf gedurende een week binnen het zicht van pleegouders blijven na een voorval waarin sprake was van (seksueel) experimenteel gedrag;
- c. X is sportief, maar zat niet op een sport, moest met de taxi naar school terwijl de school op fietsafstand was en mocht maar beperkt spelen bij vriendjes;
- d. de zorg voor kleding en verzorging van X was onvoldoende. Dit bleek ook uit de spullen die hij bij zijn verhuizing naar klager en zijn partner meekreeg.

klachtonderdeel 2:

Verweerster heeft getracht aan te sturen op een relatiebreuk tussen X en klager en zijn partner. Verweerster stelde het beter zou zijn de gedurende vijf jaar opgebouwde hechtingsrelatie met klager en zijn partner als logeerouders te stoppen, omdat – vermeend – problematisch gedrag van X in het gezinshuis zou voortkomen uit de weekend bezoeken bij klager en zijn partner.

3.2. Klager stelt dat X sinds zijn verhuizing naar X en zijn partner is opgebloeid. Hij ervaart dat de door hem en zijn partner gehanteerde wijze van aansturing leidt tot positief en lerend gedrag bij X.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klacht zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

4.1. Verweerster werkt als orthopedagoog in haar eigen praktijk. Ze ondersteunt sinds 2019 de gezinsouders in gezinshuis Y. Ze is gemiddeld ongeveer zes uur per week in het gezinshuis aanwezig. Verweerster heeft in dit kader een adviserende en ondersteunende rol ten aanzien van de gezinshuisouders en is niet direct verantwoordelijk voor de dagelijkse verzorging

van de kinderen die in het gezinshuis verblijven. Haar werkzaamheden omvatten onder meer het adviseren over de pedagogische aanpak, het ondersteunen bij het opstellen en evalueren van individuele behandelplannen en een bijdrage leveren aan de professionalisering van gezinshuisouders.

Ten aanzien van klachtonderdeel 1:

4.2. Verweerster bestrijdt dat er in het gezinshuis Y sprake was van een situatie of een pedagogisch beleid dat er aan bijdroeg dat structurele aandacht en veiligheid aan alle kanten zouden ontbreken. Verweerster heeft in haar ondersteuning van de gezinsouders steeds getracht bij te dragen aan een veilige, stabiele omgeving voor X in het gezinshuis. In dat kader:

- was er een door verweerster geadviseerd individueel begeleidingsplan voor X dat elk half jaar werd geëvalueerd en bijgesteld in overleg met de voogden. Dit plan bevatte concrete doelen en benaderingswijzen, specifiek afgestemd op zijn hechtingsproblematiek en traumageschiedenis;
 - werd op haar advies een voorspelbare dag/weekstructuur geïmplementeerd die X de nodige houvast bood. Deze structuur werd visueel gemaakt zodat X altijd kon zien wat er van hem verwacht werd en wat er ging gebeuren;
 - adviseerde zij ten aanzien van X een trauma sensitieve benadering gericht op zijn behoeften en volgde de moeder op haar advies een scholing daarin, waarvan de implementatie door verweerster intensief is begeleid;
 - was er op advies van verweerster van februari 2023 tot en met april 2025 in het gezinshuis een bezetting vijf in plaats van zes kinderen, zodat zij de gezinsouders de intensieve aandacht die enkele kinderen van gezinshuisouders vroegen op dat moment ook konden bieden.
- De door verweerster geadviseerde maatregelen waren concreet en doelgericht, en werden regelmatig geëvalueerd en zo nodig bijgesteld.

4.3. In reactie op de door klager aangehaalde specifieke situaties

a. 'X is als 11-jarige als straf gedurende drie dagen op zijn slaapkamer gehouden':

Er was sprake van een situatie waarin X na het wegnemen van snoep naar zijn kamer ging om rustig te worden en mocht besluiten van zijn kamer te komen als hij rustig was. Dit werd ieder uur door gezinsouders of een pedagogisch medewerker gevraagd. Het lukte X dit niet zelfstandig te besluiten. Toen verweerster de volgende ochtend van dit incident hoorde, heeft zij direct geadviseerd een trauma sensitieve aanpak toe te passen. Hiermee is de situatie doorbroken. De gezinsmoeder heeft naar aanleiding hiervan op verweersters advies een scholing trauma sensitieve benadering gevolgd. De situatie is gemeld bij de voogd.

Verweerster beschouwt de situatie als een ernstig incident, dat nooit zo uit de hand had mogen lopen, maar bestrijdt klagers betiteling ervan als kindermishandeling.

b. 'X moest als 12-jarige als straf gedurende een week binnen het zicht van pleegouders blijven na een voorval waarin sprake was van (seksueel) experimenteelgedrag':

In mei 2024 was sprake van een situatie waarin twee jongere kinderen uit het gezinshuis vertelden dat zij zich door X gedwongen voelden hun broek te laten zakken. Toen verweerster van de gezinsmoeder hiervan hoorde heeft zij middels het vlaggensysteem (Sensoa) getracht een objectievere inschatting van de ernst van de situatie te maken. Omdat naar haar inschatting sprake was van een 'rode vlag' (ervaren dwang) heeft verweerster de gezinsouders geadviseerd X tijdelijk meer in het zicht te houden en alleen in het zicht met jongere kinderen te laten spelen. Verweerster is van mening dat dit geen ongebruikelijke opvoedkundige maatregel is, die in het kader van de bescherming van de jonge betrokken kinderen nodig was. Wel vindt verweerster achteraf dat ze specifiek had kunnen zijn over de duur van de maatregel. Daarnaast adviseerde zij de gezinshuismoeder een gesprek met X te voeren over wat wel en niet acceptabel is op seksueel gebied (grenzen kennen en herkennen) en in de opvoeding meer aandacht te hebben voor leeftijdsadequate seksuele voorlichting. Dit incident en de aanpak zijn ook met de voogden

besproken.

c. 'X is sportief, maar zat niet op een sport, moest met de taxi naar school terwijl de school op fietsafstand was en mocht maar beperkt spelen bij vriendjes';

Na het behalen van zijn zwemdiploma's heeft verweerster de pleegouders geadviseerd om samen X te zoeken naar een andere sport of georganiseerde activiteit buitenshuis passend bij zijn interesses. Dit is gedaan door hem met diverse sporten kennis te laten maken.

Om X te helpen vriendschappen buiten het gezinshuis te ontwikkelen, heeft verweerster geadviseerd om speelafspraken te stimuleren en faciliteren met klasgenoten. In de praktijk bleek dit uitdagend vanwege de afstand tussen het gezinshuis en de kinderen van school, toch zijn daarin concrete stappen ondernomen.

d. 'de zorg voor kleding en verzorging van X was onvoldoende. Dit bleek ook uit de spullen die hij bij zijn verhuizing naar klager en zijn partner meekreeg'

Klager heeft diverse malen bij verweerster en de voogden aangegeven dat hij ontevreden was over de kleding en schoenen van X. Deze klachten heeft verweerster steeds met gezinshuisouders besproken en verbeterpunten aangedragen. In haar advies heeft verweerster benadrukt dat het belangrijk is een balans te vinden tussen het respecteren van de eigen keuzes van X en het zorgdragen voor passend, nette kleding en schoeisel.

Bij de voorbereiding van de verhuizing naar klagers is X zelf actief betrokken geweest. Na aanvankelijk weerstand tegen verhuizing en het inpakken van zijn spullen, heeft X met extra ondersteuning, waaronder die van de voogd, ingepakt. Om zijn autonomie te bevorderen en hem zeggenschap te geven in dit voor hem ingrijpende proces zijn hierbij de keuzes van X ten aanzien van de spullen die hij mee wilde nemen gerespecteerd. Later zijn ook de andere kleding en spullen overgedragen. Verweerster erkent dat de communicatie hierover met de huidige pleegouders beter had gekund.

Ten aanzien van klachtonderdeel 2:

4.4. Verweerster heeft nimmer de intentie gehad om aan te sturen op een relatiebreuk met logeergezin. Mocht dit zo zijn overgekomen dan betreurt zij dat ten eerste.

Voor verweerster was in haar advisering een belangrijk uitgangspunt om gezien de hechtingsproblematiek van X en zijn traumatisch verleden zijn stabiliteit en het hechtingsproces dat hij had doorlopen met gezinshuisouders niet opnieuw te doorbreken. Het behouden van het eigen netwerk van het kind (gezin, familie) en het laten opbouwen van een nieuw netwerk (vrienden, logeergezin) waren hierin voor verweerster van groot belang. Het aansturen op een relatiebreuk met logeergezin is dan ook nooit haar bedoeling geweest.

Verweerster signaleerde in de laatste 3 jaar dat X steeds meer knel kwam te zitten tussen de twee zeer verschillende opvoedsituaties, in het gezinshuis en in het logeergezin. Verweerster heeft met de voogden besproken op welke wijze deze situatie doorbroken zou kunnen worden. Eerdere pogingen om de visies en standpunten van het gezinshuis en logeergezin bij elkaar te brengen en de communicatie te verbeteren (o.a. door bemiddeling vanuit de voogdijinstelling) hadden niet het gewenste effect.

Het dilemma van enerzijds een zo normaal mogelijke opvoedingssituatie wensen voor een kind, en anderzijds de problematiek en de geschiedenis X, heeft verweerster veelvuldig met de voogden besproken. Verweerster benadrukt echter dat beslissingen hierover liggen bij de voogden en niet bij haar als orthopedagoog van het gezinshuis.

4.5. Reflecterend op haar eigen handelen constateert verweerster dat haar handelen als orthopedagoog methodisch onderbouwd, kindgericht (gericht op de specifieke behoeften van X) en

professionaliseringsgericht was. Zo heeft zij de gezinshuisouders voortdurend gestimuleerd om hun kennis en vaardigheden te vergroten.

Als verbeterpunten neemt verweerster mee dat zij sneller kan escaleren bij zorgen (zoals bij het incident dat X op zijn kamer bleef), dat zij explicieter naar het pleeggezin had kunnen communiceren over de behandeldoelen en in de communicatie naar hen meer empathie had kunnen tonen. Verweerster betreurt het dat de communicatie met hen niet optimaal is verlopen.

6. De hoorzitting

Partijen hebben in de hoorzitting van 3 september 2025 hun stellingen herhaald en toegelicht.

6.1. Klager heeft-voor zover hier van belang- toegelicht in zijn pleitnota, dat verweerster in zijn optiek inhoudelijk eindverantwoordelijk is voor de kwaliteit en proportionaliteit van de in het gezinshuis toegepaste interventies en voor tijdige escalatie bij onveiligheid. Verwijzen naar de voogd als degene die beslissingen neemt, ontslaat verweerster volgens klager niet van haar verantwoordelijkheid als orthopedagoog. Zij is in klagers optiek tekortgeschoten in het bewaken van de morele en vakinhoudelijke ondergrens daarbij. Hij is niet overtuigd van verweersters reactie en reflectie in het verweerschrift, ook al omdat onderbouwing met een dossier of verslaglegging ontbreekt.

6.2. Klager heeft er voor gekozen om uitsluitend tegen verweerster als in zijn optiek eindverantwoordelijke een formele klacht in te dienen. Met de voogd loopt een traject voor een excuusgesprek. Een klacht tegen de gezinshuisouders heeft hij eerder niet ingediend, omdat hij vreesde dat dit een negatieve impact had op het contact met X. Er was een constante dreiging dat de relatie met klager en zijn partner als logeergezin zou worden verbroken. Klager heeft getracht zijn zorgen met verweerster bespreekbaar te maken en daarnaast heeft hij andere routes doorlopen, maar hij besprak zijn zorg maar heel beperkt met gezinsouders zelf. Klager heeft toen X. inmiddels bij hen woonde, niet alsnog het contact met gezinshuisouders gezocht om zijn zorgen en klachten te bespreken.

6.3. Klager kreeg van verweerster in beperkte mate terugkoppeling naar aanleiding van de door hem gemelde zorgen. De terugkoppeling was altijd hoofdzakelijk gericht op verbetermaatregelen en het leren van de gezinsouders. Hij mist het belang van het kind. X heeft nooit een excuus gekregen voor hoe zaken zijn gelopen. Dat is wat klager in het belang van het kind zou willen. Op initiatief van het gezinshuis is het contact tussen hen en X echter volledig verbroken. Hij acht dit niet in het belang van het kind.

6.4 Verweerster heeft – voor zover hier van belang in aanvulling op haar verweerschrift toegelicht dat zij naast de werkzaamheden in haar eigen praktijk als zzp-er door de gezinsouders is ingehuurd om hen te adviseren over hun begeleiding en opvoeding van de kinderen in het gezinshuis. Zij heeft een adviserende rol. In het geval van X is de voogd beslissingsbevoegd. Op verzoek van de gezinshuisouders heeft verweerster ten aanzien van X ook de contacten met klager en zijn partner als logeerouders van X op zich genomen. Verweerster onderhield de contacten in het kader van de overdracht. Dit werd zo afgesproken vanwege de moeizame verhouding tussen klager en de gezinshuismoeder gezien hun verleden.. Verweerster geeft aan dat zij de zorgen en klachten van klager steeds met de gezinsouders heeft besproken en zo nodig verbetermaatregelen heeft geadviseerd. Dit is vastgelegd in het daarvoor bestemde dossier, dat toegankelijk is voor verweerster en de gezinshuisouders.

6.5. Verweerster heeft benadrukt dat haar intenties altijd goed zijn geweest en dat zij in haar advisering van de gezinshuisouders en in de contacten met de voogd het belang van X steeds voorop heeft gesteld. Het is duidelijk dat er visieverschillen zijn, maar in veel van hetgeen klager schetst

herkent zij zich niet. Er zijn altijd zaken die verbeterd kunnen worden, maar haar handelen is volgens verweerster conform de professionele normen geweest.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 en 1 januari 2025 zijn aangepaste versies van de Beroepscode in werking getreden. Het handelen waarover wordt geklaagd bestrijkt de periode van 2019 tot en maart 2025.

Op het handelen in onderhavige klacht is, voor zover dit plaatsvond vóór 1 januari 2025 de Beroepscode van 1 september 2021 (hierna de Beroepscode 2021) van toepassing. Voor het handelen waarover wordt geklaagd, plaatsvond ná 1 januari 2025 is de Beroepscode van 1 januari 2025 (hierna de Beroepscode 2025) van toepassing.

Het College constateert dat, alhoewel er enige verschillen zijn in tekst en artikelnummering, de inhoudelijke normen, die in deze op het handelen van verweerster van toepassing zijn niet wezenlijk verschillen. Omwille van de volledigheid vermeldt het College hier wel de van toepassing zijnde artikellieden uit beide versies van de Beroepscode.

Artikel 2 van de Beroepscode **2021** (Handelen naar inhoud en geest van de beroepscode) – voor zover hier van belang- het volgende:

...

‘2. De pedagoog laat zich in zijn handelen leiden door de belangen van de jeugdige, zoals uitgewerkt in deze beroepscode. In alle gevallen waarin de pedagoog op grond van deze beroepscode tot een afweging van belangen, tot een keuze of tot een beslissing dient te komen, vormen de belangen van de jeugdige zijn eerste afweging.’

...

Artikel 2 van de Beroepscode **2025** (Handelen naar inhoud en geest van de beroepscode) – voor zover hier van belang- het volgende:

...

‘2. Als de pedagoog op grond van de beroepscode tot een afweging van belangen, tot een keuze of tot een beslissing moet komen die een jeugdige raakt, vormen de belangen van de jeugdige de eerste overweging.’

....

Artikel 9 van de Beroepscode **2021** (Deskundigheid en bekwaamheid) bepaalt – voor zover hier van belang- het volgende:

....

‘3. De pedagoog werkt doelmatig, past relevante richtlijnen toe en kiest waar mogelijk voor een efficiënte en zo bewezen mogelijke pedagogische interventie of behandeling.’

...

Artikel 9 van de Beroepscode **2025** (Deskundig, bekwaam en bevoegd) bepaalt – voor zover hier van belang- het volgende:

...

4. De pedagoog volgt in zijn beroepsmatig handelen en nalaten de professionele standaard.’

Artikel 10 van de Beroepscode **2021**(Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

...

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

Artikel 10 van de Beroepscode **2025** (Zorgvuldig) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

...

‘5. De pedagoog is in zijn beroepsmatig handelen en nalaten zorgvuldig tegenover een ieder.’

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

8.1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

Klachtonderdeel 1 (eind-)verantwoordelijkheid voor onveilig pedagogisch klimaat en onvoldoende interventies

8.2 Klager verwijt verweerster dat zij in haar hoedanigheid als orthopedagoog verbonden aan het gezinshuis Y eindverantwoordelijkheid draagt voor een in zijn ogen ontoereikend pedagogisch klimaat en onjuiste, onveilige en/of disproportionele interventies toegepast ten aanzien van jongere X. Verweerster stelt dat zij als zzp-er – naast haar zelfstandige praktijk – door de gezinshuisouders is gecontracteerd om de gezinshuisouders gedurende vijf of zes uur per week te adviseren over hun begeleiding van de kinderen in het gezinshuis. Daarnaast stelt zij, heeft zij op verzoek van de gezinshuisouders de contacten met klager als logeerouder onderhouden in het kader van de overdracht vanwege hun moeizame verhouding met klager. Verweerster stelt dat zij daarmee niet inhoudelijk eindverantwoordelijk is, maar slechts adviserend aan de gezinshuisouders

8.3. Het College volgt verweerster in dit uitgangspunt. Het is het College duidelijk geworden dat verweerster door de gezinshuisouders voor gemiddeld zes uur per week is gecontracteerd om hen als gezinshuisouders te adviseren en ondersteunen. Verweerster is daarmee verantwoordelijk voor de adviezen, die ze aan de gezinshuisouders heeft gegeven. Verweerster is naar het oordeel van het college niet verantwoordelijk voor het totale pedagogische klimaat in het gezinshuis, of voor de wijze waarop de gezinshuisouders aan haar adviezen uitvoering hebben gegeven. Gelet op de extra taak, die zij had in het onderhouden van contacten met klager als logeerouder, had verweerster ook een verantwoordelijkheid voor het uitvragen en aan de gezinshuisouders doorgeven van de door klager gesignaleerde zorgen en klachten.

Verweerster heeft in haar verweerschrift uitvoerig beschreven, welke adviezen zij aan naar aanleiding van de door klager aangehaalde voorvallen aan de gezinshuisouders heeft gegeven. Ze geeft aan deze adviezen te hebben vastgelegd in een voor haar en de gezinshuisouders toegankelijk dossier. De door verweerster gegeven adviezen zijn naar het oordeel van het College voldoende aannemelijk geworden. Inhoudelijk zijn de beschreven geadviseerde interventies en verbetermaatregelen daaromtrent doelmatig en conform de professionele standaard.

Verweerster heeft ook voldoende aannemelijk gemaakt dat zij de door klager aangegeven zorgen over X zo veel mogelijk heeft overgebracht aan de gezinshuisouders en waar mogelijk verbeteradviezen heeft gegeven. Dat de adviezen – zoals klager verweerster verwijt – ook vooral gericht waren op verbetermaatregelen en het ‘leren’ door de gezinshuisouders, is naar het oordeel van het College passend bij de rol van verweerster als adviseur van de gezinshuisouders. Het is het College voldoende aannemelijk geworden dat verweerster de door haar aan de gezinsouders

gegeven adviezen ook periodiek evalueerde. Verweerster heeft de zorgen, klachten van klager en de genoemde incidenten, steeds met de voogd besproken en kenbaar gemaakt.

Het klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 2 aansturen op een relatiebreuk met logeerouders

8.4. Klager verwijt verweerster voorts dat zij zou hebben aangestuurd op een verbreken van het contact tussen X en klager en zijn partner als logeerouders. Verweerster ontkent dat zij heeft aangestuurd op het verbreken van dit contact. Verweerster wijst er op dat besluiten rondom de verblijfplaats van X aan de voogd zijn. Verweerster stelt zich in haar advisering te hebben laten leiden door het belang van X, waarbij gezien de hechtingsproblematiek het niet opnieuw verbreken van het doorlopen hechtingsproces in het gezinshuis een belangrijke rol speelde. Wel constateerde verweerster dilemma's rondom de zeer verschillende opvoedsituaties, in het gezinshuis en in het logeergezin, die zij veelvuldig met de voogd heeft besproken.

8.5. Het College concludeert gezien het voorgaande dat de stelling van klager – dat verweerster zou hebben aangestuurd op een verbreken van het contact van X met klager als logeerouder – niet is komen vast te staan.

Het is College wel gebleken dat er tussen klager en de gezinshuisouders grote verschillen van inzicht bestonden ten aanzien van wat in de begeleiding van X wenselijk was. Dat dit zorgde voor dilemma's is voor het College voorstelbaar. Bij de afwegingen omtrent haar advisering die verweerster in dit kader heeft beschreven heeft het College geen bedenkingen.

Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

8.6. Verweerster heeft naar het oordeel van het College op professionele wijze gereflecteerd op haar handelwijze in deze vooral gezien de onderlinge verhoudingen complexe casus. Dat zij daarbij voor zichzelf verbeterpunten ziet – met name ten aanzien van het nog duidelijker formuleren van adviezen en een meer empathische toon in de communicatie met klager – neemt niet weg dat verweerster in haar handelen is gebleven binnen de grenzen van de redelijk bekwame beroepsuitoefening. Verweersters taak en verantwoordelijkheid was primair de advisering van de gezinshuisouders.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 16 oktober 2025 door het College van Toezicht.

De heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. H.C.B. van der Meer, ambtelijk secretaris